

Publicerad 2012-06-21 11:21 av Hélène

Bitterfittan- midsommar

Midsommar. Årets längsta dygn, sommarsolståndet.

den mellankoliska panikångesten infinner sig dagen innan.

Maten är en aspekt som får svetten att strila från mina handflator. Inlagd fisk i olika färger och smaker. Förr i tiden användes den typen av kokkonst för att dölja den skämda fiskens odör. Den är slemmig och ättikssmaken håller i sig i timmar. Dessutom tvingas man dricka snaps, denna vidriga dryck präglad av anis, fänkål och kummin. Piratens beska, som får smaklökarna att vrida sig av plågor. Hallands fläder, som vänder halvvägs ner och lämnar en sötbesk smak av "sommarblomster". Fy fan säger jag bara.

Skärgårdsnapsen, som över huvud taget inte påminner om arkipelagen vi älskar (bortsett från bilden av en fyr på etiketten), lägger sig som salpeterssyra i magen och varje rap som kommer upp luktar gammal tång. Sexigt.

Men maten och spriten är inte de värsta inslagen. Inte heller "somriga kläder" som dresscode, även fast det är obegripligt att medelålders feta kvinnor, med rynkor i dekolletaget och fettvalkar på ryggen, pressar ner sina ännu ej bruna kroppar i någon hisklig blommig klänning, vilken alltid påminner om ett felköp på åttiotalet. Männen är inte bättre. "Glatt humör" är en annan klyscha som folk printar ner på inbjudan. Glatt humör? Jag måste väl för fan få kunna välja själv vilket humör jag vill vara på. Om jag någonsin skriver en egen inbjudan, vilket inte känns alltför sannolikt, ska det stå "likgiltigt humör".

Nej, det absolut värsta är alla är alla dessa satans lekar som man tvingas delta i. För om man inte deltar är man tråkig och en party-dödare. Men snälla någon, jag vill inte hoppa runt som en liten lustig groda runt en jävla fallos-symbol från svunna hedniska tider, med en massa halvpackade människor, vilka jag inte känner. Inte heller vill jag stå med en penna fastknuten runt midjan och försöka doppa ner den i en flaska (möjligen om det är tack vare mig som flaskan är tom), vilket leder till en kroppsposition som påminner om när någon sitter och skiter.

Jag tvingas, till slut och trots högljudda protester från min sida, att delta. Jag gör det med ett glas vin i ena handen, en cigg i den andra och med glasögonen på, oavsett väder. Folk glör surt, någon viskar och pekar när de tror att jag inte ser. Barnen tittar storögt på den enda kvinnan som är helt klädd i svart, röker och dricker.

Det kommer bli en lång dag, tydligen årets längsta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hélène med Poeter.se id #5090 innehar upphovsrätten